

Uchwała nr 1/2017
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 4 stycznia 2017 r.

**w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej
nr XXXVI/285/16 z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniającej uchwałę nr XXXIV/275/16
Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia
wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok**

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446 i 1579), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

§ 1 uchwały Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXXVI/285/16 z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniającej uchwałę nr XXXIV/275/16 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok, w zakresie w jakim nadaje on nowe brzmienie § 1 pkt 8 i 9 uchwały zmienianej — wobec istotnego naruszenia art. 10 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 8 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej nr XXXVI/285/16 z dnia 7 grudnia 2016 r. zmieniająca uchwałę nr XXXIV/275/16 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w dniu 20 grudnia 2016 roku.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, co następuje:

Badaną uchwałą nadano nowe brzmienie § 1 pkt 8 i 9 uchwały nr XXXIV/275/16 Rady Miejskiej w Środzie Śląskiej z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2017 rok, tj. regulacjom odnoszącym się do przyczep i naczep o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton.

Ustalając badaną uchwałą wysokość stawek podatku od przyczep i naczep uzależniono ich wysokość od „dopuszczalnej masy całkowitej”.

Powyższe w sposób istotny narusza art. 10 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 8 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.). Z przepisów tych wynika, że opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od ww. przyczepy i naczepy, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów nie może przekroczyć określonych w tym przepisie wartości, a w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia nie może być niższa od kwot określonych w załączniku nr 3 do ustawy. W załączniku tym minimalną wysokość stawek odniesiono do masy całkowitej zespołu pojazdów naczepa/przyczepa + pojazd silnikowy (w tonach). Z powyższego wynika, że ustalone stawki podatku od przyczep i naczep powinny być odnoszone do łącznej dopuszczalnej masy całkowitej przyczepy/naczepy wraz z pojazdem silnikowym.

Organ stanowiący gminy określając wysokość stawek podatkowych musi działać w taki sposób, aby nie naruszyć kompetencji zastrzeżonej dla ustawodawcy podatkowego. Zawartą w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych regulację należy więc rozumieć jako kompetencję do ustalania wysokości stawek podatku od środków transportowych w zakresie określonym w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Rada gminy ustalając stawki podatkowe w oparciu o przepisy ww. ustawy winna zatem uzależniać ich wysokość od parametrów wyznaczonych przez ustawę, tj. od łącznej dopuszczalnej masy całkowitej przyczepy/naczepy wraz z pojazdem silnikowym. Wprowadzona regulacja wymogu tego nie spełnia, odnosi bowiem stawki podatku do odmiennych niż ustawa parametrów.

Wskazuje się ponadto, że w § 1 pkt 11 zmienianej uchwały, dodanym badaną uchwałą, wbrew wskazaniom zawartym w piśmie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 listopada 2016 r. (DD-530-908(2)/16/MM) wskazano na konieczność przedstawienia informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz.U. Nr 53, poz. 312, z późn. zm.), zamiast informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. Nr 53, poz. 311, z późn. zm.).

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Środzie Śląskiej przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Zastępca Przewodniczącego Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Marek Głód